दानप्रतिग्रहीत्रोः काम एव प्रेरक इत्येतत्प्रसिद्ध इति दर्शयति। "कामः कामायेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति" इति॥

कामस्य प्रेरकत्वे सति अन्वयव्यतिरेकाभ्यां दातृत्वं प्रतिग्रहीतृत्वञ्च कामस्यैव पर्य्यवस्यतीत्येतद्दर्शयति। "कामो दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह [५]। कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता" इति॥

अवसानराहित्येन समुद्रसाम्यं दर्शयति। "कामꣳ समुद्रमाविशेत्याह। समुद्र इव हि कामः। नैव हि कामस्यान्तोऽस्ति। न समुद्रस्य" इति॥

कामेनेतिनिमित्तत्वनिर्देशः परलोके काम्यमानफलसिद्ध्यर्थ इत्येतद्दर्शयति। "कामेन त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन प्रतिगृह्णाति। स एवैनममुष्मिँल्लोके काम आगच्छति" इति॥

कामं सम्बोध्य द्रव्यसमर्पणं दक्षिणात्वनिर्देशश्च परलोके कामदेवतायामेव दक्षिणाफलं वाञ्छयेत्येतद्दर्शयति। "कामैतत्त एषा ते काम दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिँल्लोके दक्षिणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि" इति। न हि यजमानेन सह प्रतिग्रहीता स्वर्गं वाञ्छति। येन यजमानः प्रतिग्रहीतरि फलमिच्छेत्। कामदेवतायास्तु तत्र विद्यमानतया यजमानस्य दक्षिणाफलेच्छा युक्ता॥

अत्र प्रतिग्रहमन्त्रतात्पर्य्यं सङ्क्षिप्य दर्शयति। "य एवं विद्वान्दक्षिणां प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रतिगृह्णाति" [६]